

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.496/2025/16.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2026. február 4. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A költségvetési csalás és más bűncselekmények miatt vádlott1 és társai ellen indult büntetőügyben a Szegedi Törvényszék 2024. július 3. napján kihirdetett 2.B.30/2024/2. számú ítéletének vádlott31 XXXI. rendű, vádlott33 XXXIII. rendű, vádlott44 XLIV. rendű, vádlott69 LXIX. rendű és vádlott77 LXXVII. rendű vádlottakra vonatkozó részét *megváltoztatja*:

vádlott33 XXXIII. rendű vádlott cselekményeit *2 rendbeli* közokirat-hamisítás büntették,

vádlott69 LXIX. rendű vádlott közbizalom elleni cselekményeit *3 rendbeli* – 2 esetben folytatólagosan elkövetett - hamis magánokirat felhasználása vétségének,

vádlott77 LXXVII. rendű vádlott cselekményeit *5 rendbeli* – egy esetben folytatólagosan elkövetett – közokirat-hamisítás büntették *minősíti*.

A vádlott33 XXXIII. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetést *halmazati büntetésként* tekinti kiszabottnak.

vádlott69 LXIX. rendű vádlottal szemben a pénzbüntetés kiszabását *mellőzi*.

vádlott31 XXXI. rendű vádlott és vádlott44 XLIV. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés részletfizetésének az elmulasztása kapcsán a teljes tartozás lejárttá és esedékessé válására történő utalást *mellőzi*.

Amennyiben ezen vádlottak a pénzbüntetést nem fizetik meg, illetve egyhavi részlet megfizetését elmulasztják, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét a

szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén börtön fokozatban, egyéb esetben fogház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

A cég1 „felszámolás alatt” (cégjegyzékszám: cégjegyzékszám1) gazdasági társasággal szemben 77.773.013,- (hetvenhétmillió-hétszázhetvenháromezer-tizenhárom) forint erejéig,

a cég2 "felszámolás alatt" (cégjegyzékszám: cégjegyzékszám2) gazdasági társasággal szemben 5.196.145,- (ötmillió-százkilencvenhatezer-száznegyvenöt) forint erejéig,

a cég3 (cégjegyzékszám: cégjegyzékszám3) gazdasági társasággal szemben 15.330.986,- (tizenötmillió-háromszázharmincezer-kilencszáznyolcvanhat) forint erejéig *vagyonekobbást rendel el.*

A vagyonekobbással érintett vagyoni érdekeltek igényüket egyéb törvényes úton érvényesíthetik.

A Szegedi Törvényszék bűnjelkezelőjénél B200001076179 számon bűnjelként kezelt, vádlott77 LXXVII. rendű vádlottól lefoglalt 1-7 számozott oldalon lévő okiratok lefoglalását megszünteti és ezeket iratmellékletként rendeli kezelni.

Kötelezi

- vádlott31 XXXI. rendű és vádlott69 LXIX. rendű vádlottakat, hogy fizessenek meg egyetemlegesen 3.101.000,- (hárommillió-százegyezer) forint

- vádlott44 XLIV. rendű és vádlott69 LXIX. rendű vádlottakat, hogy fizessenek meg egyetemlegesen 1.781.000,- (egymillió-hétszáznyolcvanegyezer) forint

bűnügyi költséget az állam javára, a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének vádlott31 XXXI. rendű, vádlott33 XXXIII. rendű, vádlott44 XLIV. rendű, vádlott69 LXIX. rendű és vádlott77 LXXVII. rendű vádlottakra vonatkozó részét helybenhagyja azzal, hogy a költségvetést károsító cselekmények jogszabályi alapja helyesen:

vádlott31 XXXI. rendű vádlott esetében Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (5) bekezdés b) pont 2. fordulat,

vádlott44 XLIV. rendű és vádlott69 LXIX. rendű vádlottak esetében Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat, (4) bekezdés b) pont 2. fordulat.

Kötelezi vádlott33 XXXIII. rendű vádlottat, hogy fizessen meg az államnak a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint a másodfokú eljárásban felmerült 16.800,- (tizenhatezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költséget.

Megállapítja, hogy vádlott69 LXIX. rendű vádlott tartózkodási helye: cím69,

vádlott33 XXXIII. rendű vádlott lakcímének és vonatkozásában a más ügyben jogerős szabadságvesztés büntetés töltésére történő utalás feltüntetését mellőzi, továbbá a tényleges tartózkodási helye a BV Intézet,

vádlott77 LXXVII. rendű vádlott személyazonosító igazolványa számának feltüntetését mellőzi.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

[1] A Szegedi Törvényszék a 2024. július 3. napján nyilvános előkészítő ülésen kihirdetett 2.B.30/2024/2. számú ítéletével:

- vádlott31 XXXI. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (5) bekezdés b) pont 2. fordulat], valamint folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345.§], ezért őt halmazati büntetésül 2 év – végrehajtásában 5 évi próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztésre, 200 napi tétel, végösszegében 3.600.000,- Ft pénzbüntetésre, valamint 5 év gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra ítélte, egyidejűleg a XXXI. rendű vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

- vádlott44 XLIV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (4) bekezdés b) pont 2. fordulat], valamint 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345.§], ezért őt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap – végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztésre, 150 napi tétel, végösszegében 1.200.000,-Ft pénzbüntetésre, valamint 2 év gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra ítélte, egyidejűleg a XLIV. rendű vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

- vádlott69 LXIX. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat, (4) bekezdés b) pont 2. fordulat], valamint 2 rendbeli folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345.§], ezért öt halmazati büntetésül 2 év – végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett – szabadságvesztésre, 200 napi tétel, végösszegében 2.000.000,-Ft pénzbüntetésre, valamint 4 év gazdasági társaság vezető tisztségviselői foglalkozástól eltiltásra ítélte, egyidejűleg a LXIX. rendű vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

- vádlott31 XXXI. rendű, vádlott44 XLIV. rendű és vádlott69 LXIX. rendű vádlottak esetében – egyezően – megállapította, hogy a végrehajtás elrendelése esetén a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, és ez esetben a vádlottak legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra. Ezen vádlottak részére a kiszabott pénzbüntetések kapcsán 24 havi részletfizetést engedélyezett, azzal, hogy figyelmeztette e vádlottakat, hogy amennyiben az érintett vádlott a részletfizetési kötelezettségének nem tesz eleget, a teljes tartozás lejárttá és esedékessé válik, míg ha a pénzbüntetést nem fizetik meg, azt, illetve annak hátralevő részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni, melyet a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén börtön fokozatban, egyébként fogház fokozatban kell végrehajtani.

- vádlott77 LXXVII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rendbeli, folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont], ezért öt halmazati büntetésül 80 napi tétel, végösszegében 240.000,- Ft pénzbüntetésre ítélte és vele szemben 300.000,- Ft erejéig vagyonekobjást rendelt el.

- vádlott33 XXXIII. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont], ezért öt, mint visszaesőt, 240 óra közérdekű munkára ítélte és vele szemben 90.000,- Ft erejéig vagyonekobjást rendelt el.

[2] Az ítélet ellen a Csongrád-Csanád Vármegyei Főügyészség anyagi jogi jogszabálysértés miatt, az elkövetői alakzat téves jogi minősítése, az elsőfokú ítélet megváltoztatása végett, e körben:

- vádlott31 XXXI. rendű vádlott bűnösségének közvetett tettesként elkövetett költségvetési csalásban [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, és az (5) bekezdés b) pont]-,

- vádlott44 XLIV. rendű vádlott bűnösségének közvetett tettesként elkövetett költségvetési csalásban [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, és a (4) bekezdés b) pont]-,

- vádlott69 LXIX. rendű vádlott bűnösségének közvetett tettesként elkövetett költségvetési csalásban [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, és a (4) bekezdés b) pont] való megállapítása érdekében,

illetve anyagi jogi jogszabálysértés miatt, a rendbeliség kapcsán

- vádlott33 XXXIII. rendű vádlott bűnösségének 2 rendbeli közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont]-,

- vádlott77 LXXVII. rendű vádlott bűnösségének 6 rendbeli közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] való megállapítása érdekében-,

- míg vádlott69 LXIX. rendű vádlott védője a büntetés jelentős enyhítéséért, rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabása és a pénzbüntetés mellőzése érdekében

jelentettek be fellebbezéseket.

[3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.266/2024/14. számú átiratával az ügyészség által bejelentett fellebbezést azzal a pontosítással tartotta fenn, hogy a vádlott33 XXXIII. rendű vádlott és a vádlott77 LXXVII. rendű vádlott vonatkozásában bejelentett ügyészségi fellebbezés a hivatkozott vádlottak terhére szóló, míg a vádlott69 LXIX. rendű vádlott védője által előterjesztett fellebbezést nem tartotta alaposnak.

[4] Indítványozta, hogy az ítéltábla az ügyészség által bejelentett fellebbezés tartalmára tekintettel a Be. 590. § (1), (2) és (10) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt, azaz teljeskörűen bírálja felül, azzal, hogy a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja és a Be. 606. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállás megalapozottsága a másodfokú eljárásban nem vizsgálható, ezért az irányadónak tekintendő.

[5] Indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének [256] bekezdésében írt elírás helyesbítését, vádlott69 LXIX. rendű vádlott vonatkozásában a bűnösségi körülmények körében a folytatólagos elkövetés enyhítő körülményként történő értékelésének mellőzését, összességében a XXXI., XLIV., valamint LXIX. rendű vádlottak költségvetést károsító bűncselekményeinek közvetett tettesként elkövetett költségvetési csalás büntettként történő minősítését, illetőleg a XXXIII. és a LXXVII. rendű vádlottak közbizalom elleni cselekményei kapcsán az elkövetési magatartási alakzatot jelölő fordulat helyesbítését, valamint azoknak a XXXIII. rendű vádlott esetében 2 rendbelikénti, a LXXVII. rendű vádlott esetében 6 rendbelikénti történő minősítését, egyebekben az elsőfokú bíróság fellebbezések folytán felülbírált részének helybenhagyását.

[6] vádlott69 LXIX. rendű vádlott védője a 13. sorszám alatti beadványában – és azzal egyezően a nyilvános ülésen is – a fellebbezését kizárólag a pénzbüntetés mellőzése érdekében tartotta fenn.

[7] Az ügyészség fellebbezése vádlott33 XXXIII. rendű és vádlott77 LXXVII. rendű vádlottak vonatkozásában részben alapos, az ügyészség észrevételei helytállóak, egyebekben az ügyészség fellebbezése nem alapos.

[8] vádlott69 LXIX. rendű vádlott védőjének fellebbezése alapos.

[9] A felülbírálat körének és terjedelmének meghatározása körében az ítéltábla rámutat, hogy a büntetőeljárásról szóló törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2020. évi XLIII. törvény (Mód.tv.) 2021. január 1. napjától hatályos 271.§ 104. pontja alapján a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 606. § (3) bekezdésében a „felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének” szövegrész helyébe a „felmentésének, az eljárás megszüntetésének, vagy a bűncselekmény minősítése megváltoztatásának” szöveg lépett, míg a Mód.tv. 273.§ 29. pontja értelmében hatályát veszítette a Be. 606. § (3) bekezdésben az „a váddal egyező tényállásra,” szövegrész.

[10] A Magyarország Alaptörvényének 28. cikke értelmében a bírósági jogalkalmazás során a jogszabály céljának megállapításakor kötelezően figyelembe veendő végső előterjesztői indokolás ezen módosító rendelkezések kapcsán rögzíti, hogy „a módosítással a másodfokú bíróság revíziós jogköre a bűncselekmény minősítését érintő körre is kiszélesedik, mely egyfajta eljárásbeli arányosságot is leképez, hiszen a fellebbezés folytán eljáró másodfokú bíróság számára a minősítéssel szembeni fellépés lehetőségét olyan mértékben nyitja meg, amely az elsőfokú bíróság számára a bűnösség beismerés elfogadását a vádtól eltérő minősítés mellett is biztosítja. ... A módosítás érinti a rendelkezés váddal egyező tényállásra vonatkozó fordulatát is. A bűnösség beismerése esetén - hasonlóan a korlátozott fellebbezés és felülbírálat szabályaihoz - az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás rögzül, annak megalapozottságát a másodfokú bíróság a jogorvoslati eljárásban nem is vizsgálhatja, erre tekintettel a tényállás megváltoztatásának sem lehet helye.”

[11] Az ítéltábla a bejelentett fellebbezések iránya és tartalma okán a Be. 590. § (1), (4),(5) és (7) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírálta, melynek során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a bűnösség megállapítására-, a bűncselekmények minősítésére- és a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó-, továbbá az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket és az indokolás helyességét is, azonban – mivel az elsőfokú bíróság ítélete bizonyítás felvétele nélküli eljárásban, a vádlottak beismerő nyilatkozatának elfogadásán alapult, a fentebb kifejtettek értelmében, különösképpen a Be. 606.§ (3) bekezdésének módosítását érintő előterjesztői indokolásban írtakat is figyelembe véve – nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[12] Mindez azonban nem jelentett akadályt a kisebb pontosítások tekintetében, hiszen a bírói gyakorlat egységes abban, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság tényállásában írtakat elírás vagy számítási hiba esetén akkor is helyesbítheti, ha a korlátozott felülbírálatra tekintettel annak megalapozottságát nem vizsgálhatja, ez azonban érdemi változást nem eredményezhet (EBD2019. B.20).

[13] A rendelkezésre álló iratok és nyilvántartási adatok (bűnügyi nyilvántartás, cégnyilvántartás) alapján az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása – valamint indokolása is – több ponton helyesbítésre, kiegészítésre szorult az alábbiak szerint:

[14] A vádra utalás körében rögzítetteket az elsőfokú ítélet [9] bekezdésében kiegészítette azzal az ítéltábla, hogy vádlott33 XXXIII. rendű vádlottat *visszaesőként* vádolta ügyészség.

[15] A személyi körülmények körében rögzítetteket az ítélet [29] bekezdésében kiegészítette azzal, hogy vádlott33 XXXIII. rendű vádlott a Kazincbarcikai Járásbíróság 4.Bk.206/2013/4. számú ítéletével összbüntetésbe foglalt büntetést *2016. október 20. napján töltötte ki.*

[16] Ezen kiegészítések vádlott33 XXXIII. rendű vádlott visszaesői minősítésének megállapítása szempontjából bírtak jelentőséggel.

[17] Az elsőfokú ítélet [256] bekezdése utáni tényállás megnevezése helyesen: II/B/13/B/2. Ezt a helyesbítést az indokolta, hogy az elsőfokú bíróság nyilvánvaló elírás miatt tévesen rögzítette ezen tényállási pontnak (a vádpontokra visszautaló) számát.

[18] Az ítélet [274] bekezdésében az ott felsorolt cégek által *az cég4 "f. a."-re* áthárított áfa nem vált a költségvetés részévé. Ezen helyesbítés azért volt szükséges, mert az elsőfokú bíróság nyilvánvaló elírásból fakadóan helytelenül tüntette fel az érintett számlabefogadó cég nevét.

[19] Az elsőfokú ítélet [277] bekezdésében vétett számítási hibát akként helyesbítette az ítéltábla, hogy az ott megjelölt, a vádlott69 LXIX. rendű vádlott vezetésével, irányításával érintett cégek révén okozott vagyoni hátrány összesítésének eredménye helyesen: 45.223.763,-Ft.

[20] Az ítélet [291] bekezdése vádlott77 – helyesen – *LXXVII.* rendű vádlottra vonatkozik.

[21] Az indokolás [296] bekezdés második sorában írt dátum – amikor az cég5 "f. a." vonatkozásában a cégváltozást a közhiteles nyilvántartásba bejegyezte a Fővárosi Törvényszék – helyesen: 2019. június 18. napja.

[22] Az indokolás [324] bekezdésében a vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadó végzés száma: 2.B.30/2024/2/I.

[23] Az eljárási szabályok vizsgálatának eredményeképpen az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az előkészítő ülésre vonatkozó büntetőeljárási szabályok szerint eljárva, perrendszerűen, hatályon kívül helyezésre okot adó, vagy egyéb eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást, törvényesen döntött a bűnösséget beismerő nyilatkozatot tévő és a tárgyalás jogáról lemondó vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatainak elfogadásáról, melyre a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségét is alapította.

[24] A bűnösnek kimondott és fellebbezéssel érintett vádlottak esetében a felmentés vagy az eljárás megszüntetésének szükségessége, lehetősége a rögzült tényállás alapján nem merült fel.

[25] Az ítéltábla nem értett egyet az ügyészi fellebbezéssel abban, hogy vádlott31 XXXI., vádlott44 XLIV. és vádlott69 LXIX. rendű vádlottak a terhükre rótt költségvetést károsító

bűncselekményeket a Btk. 13. § (2) bekezdése szerinti közvetett tettesként valósították volna meg.

[26] A bírói gyakorlat kialakult és egységesült a tekintetben, hogy amennyiben a gazdasági társaságot vezető és hatóságok előtt képviselő ügyvezető megbízásából a könyvelő a rendelkezésére bocsátott és valóságtartalmát illetően általa nem vizsgált számlák alapján elkészített bevallást a hatósághoz benyújtja, akkor a gazdasági társaság vezetője nem közvetett tettesként, hanem önálló tettesként követi el a költségvetési csalást. Bár a bűncselekményt más elkövetői minőségben, így bűnsegédként olyan személy is elkövetheti, akinek nincs jogi kötelezettsége az adózási szempontból jelentős tényekre vonatkozó nyilatkozattételre, valótlan adónyilatkozatot tettesként csak az tehet, akit bevallási kötelezettség terhel az adóhatóság felé. A könyvelő e körben csupán teljesítési segéd, a céget képviselő vezető tisztségviselő által igénybe vett közreműködő, de nem adóalany, nem terheli befizetési kötelezettség. Következésképpen a valótlan tartalmú adóbevallások benyújtásáért – könyvelő útján történő benyújtás esetén is - a tettesi felelősség az ügyvezetőt terheli, és ezáltal a XXXI., XLIV. és LXIX. vádlottak esetében helyesen került megállapításra a vádirati minősítéstől eltérően – mind a költségvetést károsító, mind pedig a közbizalom elleni cselekményeik kapcsán – a Btk. 13.§ (1) bekezdése szerinti tettesi alakzat, nem pedig a közvetett tettesség [Áfa. tv. 2. § a) pont, (5) § (1) bekezdés, Ptk. 3:116§ (1) bekezdés, Kúria Bhar.1535/2024/4. [80]-[85] bekezdés, Kúria Bhar.949/2024/54. [180] bekezdés].

[27] Ugyanakkor nem osztotta maradéktalanul az ítéltábla a közbizalom elleni cselekmények folytatólagossága kapcsán az elsőfokú bíróság által kifejtetteket.

[28] A Btk. 6. § (2) bekezdése határozza meg a folytatólagosság – mint törvényi egység – feltételeit. Ennek megállapításához együttesen szükséges az ugyanolyan bűncselekmények többszöri elkövetése, azonos sértett sérelmére, egységes akarat-elhatározással és rövid időközökben; bármely feltétel hiánya kizárja a folytatólagosságot.

[29] A hamis magánokirat felhasználása folytatólagosan elkövetett, ha a hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú – ugyanazon vagy több – magánokiratot, ugyanazon jogviszonyból származó jog vagy kötelezettség létezésének, megváltoztatásának vagy megszűnésének bizonyítására többször használják fel, és a folytatólagosság egyéb törvényi feltételei is fennállnak (36/2007. BK vélemény). Kétségtelen, hogy a vádlott69 LXIX. rendű vádlottat érintő cégek kapcsán több hamis tartalmú bevallás készült és került benyújtásra.

[30] Ami vádlott33 XXXIII. rendű és vádlott77 LXXVII. rendű vádlottak cselekményeit illeti: közokirat-hamisítás általában annyi rendbeli, ahány hamis közokirat készül, illetve ahány közokirat tartalmát meghamisítják. Ha a terhelt az eljárásban különböző időpontban többször valótlan személyi adatokat jelöl meg, és ennek alapján a hatóság több hamis közokiratot állít ki, a cselekmény folytatólagosan elkövetett „intellektuális” közokirat-hamisításnak minősül (BH2005. 92.)

[31] A közokirat-hamisítási cselekmények vonatkozásában az egység alapjául szolgáló „sértett”, vagyis a védett jogtárgy – jelen esetben – az adott gazdasági társaságra vonatkozó közhiteles nyilvántartás, azaz minden esetben a cégjegyzék volt, mégpedig annak valótlan adattartalommal történő módosítása révén. Az ítéltábla elkülönülő, tényállásszerű

magatartásnak minősítette a cég irányítását ténylegesen nem végző, csupán névleges ügyvezető bejegyzését, valamint e bejegyzés későbbi törlését, mivel ezek az intézkedések az érintett személyek és cégek vonatkozásában a közhiteles nyilvántartás adatait valótlanul módosították.

[32] Ezzel szemben a névváltoztatást az ítéltábla nem tekintette önálló, tényállásszerű magatartásnak, mert bár az a névleges ügyvezető eljárása folytán következett be, a cég nevének módosítása nem eredményezett valótlan adattartalmat a nyilvántartásban.

[33] Ennek fényében kellett állást foglalni a rövid időköz és az egységes akarat-elhatározás kérdésében.

[34] A rövid időköz a folytatólágosság egyik kulcseleme, amely elhatárolja azt egyrészt a természetes egységtől – ahol a részcselekmények a természetes szemlélet számára folyamatos elkövetésnek tűnnek –, másrészt az egynemű anyagi halmazattól.

[35] A jogszabály nem határozza meg pontosan a rövid időköz tartamát; annak megítélése mindig az ügy konkrét körülményeitől függ. A bírói gyakorlat szerint általában néhány nap, hét vagy akár több hónapos időköz sem zárja ki a folytatólágosság megállapítását, ugyanakkor minél hosszabb idő telik el a részcselekmények között, annál valószínűbb az egységes akarat-elhatározás hiánya. (BH 2013. 1.)

[36] A rövid időköz lényege a részcselekmények közötti viszonylag szoros időbeli kapcsolat és a cselekménysor folyamatosságának fennmaradása. A túl rövid időköz akár folyamatos elkövetést és így természetes egységet eredményezhet, míg a túl hosszú időköz a folytatólágosság helyett halmazat megállapításához vezethet (BH 1988. 59.). Annak eldöntése, hogy a részcselekmények közötti időtartam megfelel-e a folytatólágosság követelményének, a cselekmények jellegének, az elkövetési módnak, valamint az alanyi és tárgyi körülmények együttes mérlegelésével lehetséges. A folytatólágosságot kizárja az időmúlás, amely a cselekményeket egymástól oly mértékben elkülöníti, hogy az egységes akarat-elhatározás már nem bizonyítható, és az egységbe foglalás a jogi értékelés és a közfelfogás számára sem elfogadható.

[37] Az előzőekben kifejtett szempontokra és a kialakult bírói gyakorlatra figyelemmel az ítéltábla arra a következtetésre jutott, hogy a folytatólágosság megállapítása szempontjából a jelen ügyben elbírált cselekmények viszonylatában a rövid időköz felső hataraként legfeljebb a hat hónapos időtartam fogadható el, míg az ezt meghaladó időmúlás – az egységes akarat-elhatározás felismerhetőségének nagymértékű gyengülése miatt – a folytatólágosság megállapítására már nem ad alapot.

[38] Jelen ügyben vádlott⁶⁹ LXIX. rendű vádlott esetében, a közbizalom elleni bűncselekményeket megvalósító magatartásai, melyeknek a megvalósulási időpontjai vizsgálандók: a hamis tartalmú adóbevallások benyújtásának időpontjai.

[39] Amint az az elsőfokú ítélet [270] pontjában rögzítésre került, a havi áfabevallásra kötelezett cég⁶ esetében 2018. augusztus 10. napján, 2018. szeptember 14. napján és 2018.

október 11. napján került sor hamis tartalmú bevallások benyújtására, így ezek –különösebb magyarázatot nem igénylően – a folytatólagos egység megállapítására adnak alapot. Azonban ezt követően a benyújtások gyakorisága megszakadt, hiszen 2018. 10. hónap, 2018. 11. hónap és 2018. 12. hónap vonatkozásában 9 hónappal később és egy időpontban: 2019. július 5. napján került sor a bevallások benyújtására, így ezen utóbbi három bevallás esetében a folytatólagosság feltételei nem állnak fenn.

[40] Az cég4 "f. a." esetében (elsőfokú ítélet [271] bekezdés) a hamis tartalmú bevallások benyújtása között egy esetben sem telt el hat hónapnál hosszabb idő, a folytatólagosság e tekintetben adott volt.

[41] Ennek eredményeképpen pedig vádlott69 LXIX. rendű vádlott közbizalom elleni cselekményeinek minősítése is megváltozott, hiszen cselekménye a cég6 tekintetében immár 2 rendbelinek minősült, melyből az első három bevallás kapcsán azok folytatólagossága megállapítható.

[42] Ezért az ítéltábla e tekintetben vádlott69 LXIX. rendű vádlott közbizalom elleni cselekményeit 3 rendbeli – 2 esetben folytatólagosan elkövetett – hamis magánokirat felhasználása vétségének minősítette.

[43] vádlott77 LXXVII. rendű vádlott esetében a cég7 "f. a." kapcsán a 2018. május 26-ai bejegyzés és a 2019. június 6-ai hatályú változás közti, több, mint egy év eltelte okán nem volt megállapítható folytatólagosság, így az 2 rendbelinek minősült, az cég5 "f. a." esetében 2019. június 13-ai bejegyzés és a 2019. november 5-ei változásbejegyzés közti idő okán a folytatólagosság megállapításának nem volt akadálya, a cég8 "f. a." kapcsán a 2019. december 19-ei bejegyzés és a 2021. szeptember 23-ai változásbejegyzés közti több, mint másfél év (19 hónap) okán a folytatólagosság megállapítása nem jöhetett szóba, ezért ez esetben is a 2 rendbeli minősülés volt megállapítható.

[44] Mindezek folyományaként az ítéltábla vádlott77 LXXVII. rendű vádlott cselekményeit 5 rendbeli – egy esetben folytatólagosan elkövetett – közokirat-hamisítás büntettének minősítette.

[45] A fentiek alapján vádlott33 XXXIII. rendű vádlott vonatkozásában a cég9 (majd a névváltozást követően cég10) esetén a valótlan tartalommal való ügyvezetőkénti bejegyzése (2019. június 4.) és a törlése (2020. február 13.) közötti 8 hónap eltelte okán a folytatólagosság nem volt megállapítható, ezért cselekményeit az ítéltábla 2 rendbeli közokirat-hamisítás büntettének minősítette.

[46] Ebből fakadóan pedig, mivel vádlott33 XXXIII. rendű vádlott cselekményeinek rendbelisége folytán azok immár halmazatot képeztek, a vele szemben kiszabott büntetést az ítéltábla a Btk. 81.§ (1) bekezdése szerinti halmazati büntetésként kiszabottnak tekintette.

[47] A bűnösségi körülmények tekintetében vádlott69 LXIX. rendű vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítéleti indokolás [381] bekezdéséből mellőzte az ítéltábla „az enyhébb bűncselekmény folytatólagos elkövetésének” enyhítő körülményként történő értékelését,

ugyanis a folytatólagosságnak, mint a büntetést befolyásoló tárgyi körülménynek éppen ellenkező, súlyosító hatása van (56/2007. BK vélemény III. 6.), ezért a folytatólagosságot súlyosító körülményként vette figyelembe, azonban mivel az a cselekményei közül a jóval enyhébb tárgyi súlyúhoz kapcsolódik, ezért ennek súlyosító nyomatéka csekély.

[48] Az így helyesbített bűnösségi körülmények és a büntetéskiszabás körében elvégzett vizsgálat alapján azt állapította meg az ítéltábla, hogy a büntetések kiszabására valamennyi, jelen ügyben érintett vádlott esetében a törvényes keretek között, a bűnösség beismerése esetére az ügyészi büntetéskiszabási indítványban írtak (mint a Be. 565. § (2) bekezdése szerinti ún. felső korlát) figyelembevételével került sor, a büntetések mérséklését, enyhítését vagy más jellegű megváltoztatását az ítéltábla vádlott31 XXXI. rendű, vádlott33 XXXIII. rendű, vádlott44 XLIV. rendű és vádlott77 LXXVII. rendű vádlottak tekintetében nem tartotta indokoltnak.

[49] Az ítéltábla a XXXI., XLIV. és LXIX. rendű vádlottak esetén egyetértett az előzetes mentesítés alkalmazásával is.

[50] Tévedett ugyanakkor a törvényszék, amikor vádlott69 LXIX. rendű vádlottat pénzbüntetésre is ítélte.

[51] Az elsőfokú bíróság a személyi körülmények között a [25] bekezdésben – vádlott69 LXIX. rendű vádlottnak a 2024. június 18. napján az előkészítő ülésen tett, az eljárási cselekményről készült 2.B.53/2023/426. számú jegyzőkönyv 23. oldalán rögzített nyilatkozatával összhangban – azt állapította meg, hogy a LXIX. rendű vádlott sem jövedelemmel, sem vagyonnal nem rendelkezik. Ettől eltérő adat, okirat, hivatkozás nem merült fel, ehhez képest pedig iratellenesen került rögzítésre az elsőfokú ítélet [389] bekezdésében, hogy bár jövedelemmel nem rendelkezik, szülei segítik, azonban „nem vagyontalan, ingatlanulajdonnal rendelkezik”, és ehhez képest nem értelmezhető az, hogy vele szemben az „ingatlanvagyonra mértékéhez igazodó mértékben” szabjon ki pénzbüntetést a bíróság.

[52] Ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének [389] és [390] bekezdéseiben vádlott69 LXIX. rendű vádlott ingatlanvagyonára és vagyonára vonatkozóan iratellenesen rögzített megállapításokat mellőzte.

[53] Mindennek kihatása volt a vele szemben kiszabott pénzbüntetésre is, ugyanis a Btk. 50. § (2) bekezdése szerint, akit haszonszerzés céljából elkövetett bűncselekmény miatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélnék, ha megfelelő jövedelme vagy vagyona van, pénzbüntetésre is kell ítélni. Azaz a pénzbüntetés kiszabása bár adott esetben nem mellőzhető, de annak feltétele az elkövető megfelelő jövedelme vagy vagyona, amelyek közül a rendelkezésre álló adatok szerint vádlott69 LXIX. rendű vádlott egyikkel sem rendelkezik. Egyetértett az ítéltábla a védő fellebbezésében írtakkal, hogy ezen feltétel hiányában a LXIX. rendű vádlottal szemben pénzbüntetés nem szabható ki, ezért azt az ítéltábla mellőzte.

[54] vádlott69 LXIX. rendű vádlott kapcsán egyebekben a büntetés, illetőleg az egyéb rendelkezések törvényesek és az ítéltábla által is szükségesnek tartottak voltak.

[55] Az elsőfokú bíróság az ítéletben figyelmeztette vádlott31 XXXI. rendű és vádlott44 XLIV. rendű vádlottakat a pénzbüntetés kapcsán, hogy ha a vádlott a részletfizetési kötelezettségének nem tesz eleget, a teljes tartozás lejárttá és esedékessé válik, valamint arra, hogy amennyiben a vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, azt, illetve annak hátralevő részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni, melyet a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén börtön fokozatban, egyébként fogház fokozatban kell végrehajtani.

[56] A Btk. a tartozás lejárttá és esedékessé válása kapcsán rendelkezést nem tartalmaz, illetve részletfizetés esetére egyhavi részlet meg nem fizetéséhez fűzi a meg nem fizetett rész átváltoztatását, ezért az ítéltábla – az ítékezés egységességének szempontjait is szem előtt tartva – a törvény szövegétől eltérő figyelmeztetéseket mellőzte és az erre az esetre irányadó, a Btk. 51.§ (1) bekezdése szerinti figyelmeztetést rögzített.

[57] A 95/2011. Büntető Kollégiumi vélemény III. pontja értelmében vagyonszerzésnek tekintendő, ha a költségvetési csalás elkövetése révén az elkövető vagy más személy, illetve valamely gazdasági társaság a költségvetési bevétel csökkenésével azonos mértékű vagyont szerez, akkor is, ha vagyona ténylegesen gyarapodik, és akkor is, ha a fizetési kötelezettség elkerülésére tekintettel az nem csökken. [BH2017. 142., Szegedi Ítéltábla Bf.III.489/2023/7.]

[58] Ezért a rögzült tényállásban írt vagyoni hátrányok az érintett cégek tekintetében vagyonek Kobzás alá eső bűnös vagyongyarapodásnak tekintendők és elvonandók.

[59] Észlelte az ítéltábla, hogy a Btk. 74.§ (1) bekezdés a) pontjában és (2) bekezdésében írt kötelező rendelkezés ellenére az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni a gazdálkodó szervezetekkel szembeni vagyonek Kobzásról, ezért azt az ítéltábla a Be. 590.§ (7) bekezdés alapján pótolta és az érintett cégekkel (cég 1 "f. a.", cég 2 "f. a.", cég 3) kapcsolatban a hivatkozott jogszabályokra alapítottan az elsőfokú bíróság által megállapított és rögzült tényállásban írt vagyoni hátrány összegével egyező vagyonek Kobzást rendelt el. Az cég4 "f. a." és a cég6 "kt. a." cégek időközben jogutód nélkül megszűntek, vagyont érintő kényszerintézkedéssel biztosított vagyonuk nem volt, így vagyonek Kobzásra velük szemben nem kerülhetett sor.

[60] A Be. 612.§ (2) bekezdése és a Be. 57.§ (4) bekezdése alapján rögzítette az ítéltábla a rendelkező részben, hogy a vagyonek Kobzással érintett vagyoni érdekeltek igényüket egyéb törvényes úton érvényesíthetik.

[61] Ugyancsak elmulasztott rendelkezni az elsőfokú bíróság a vádlott77 LXXVII. rendű vádlottól lefoglalt B200001076179 számon bűnjelként kezelt iratok vonatkozásában, ezért az ítéltábla ezen iratok lefoglalásának megszüntetését és az irat mellékletekénti kezelését rendelte el a Be. 313.§ (1) bekezdés c) pontja és a Be. 320. § (1) bekezdés alapján.

[62] A Be. 561. § (2) bekezdés e) pontja és a Be. 574. § (1) bekezdése értelmében a bűnügyi költségről való rendelkezés kötelező, melyről a bíróságnak az ügydöntő határozatban döntenie kell.

[63] Észlelte az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság ennek csak részben tett eleget, ugyanis nem rendelkezett olyan költségekről, amely részben a jelen eljárásban szereplő vádlottakat is érinti.

[64] Ilyen költségek a nyomozás során szakértől szakértő által készített szakvéleményekkel kapcsolatban felmerült, a költségjegyzék 29. tételszáma alatti 3.101.000,- Ft (PM2022-12), ill. a költségjegyzék 35. tételszáma alatti 1.781.000,- Ft (PM2023-02).

[65] Az előbbi szakvélemény a vádlott31 XXXI. rendű vádlotthoz kapcsolódó cég 1 "f. a." és a vádlott69 LXIX. rendű vádlottat érintő cég6 "kt. a." és cég4 "f. a." vizsgálata kapcsán (is) készült, míg az utóbbi szakvélemény a vádlott69 LXIX. rendű vádlott által vezetett cég4 "f. a." és a vádlott44 XLIV. rendű vádlott ügyvezetése alatt állt cég 3 és cég 2 "f. a." vizsgálatát (is) tartalmazza.

[66] Mivel ezen szakvélemények számos egyéb (jelen ügyben az elkülönítés miatt nem szereplő) vádlotthoz kapcsolható cégeket is érintenek, a költségek cégenként nem elkülöníthetők, e tekintetben a Be. 547. § (4) bekezdése alapján egyetemleges kötelezésnek van helye.

[67] Következetes a bírói gyakorlat a tekintetben, hogy a több vádlottal szemben folyamatban levő büntetőeljárásban a vádlottak egy részére hozott ítélet esetén a bűnösséget megállapító ítélettel érintett vádlottat a teljes bűnügyi költség megfizetésére kell kötelezni, majd a vádlott-társakkal szemben lefolytatott eljárás jogerős befejezése után egyszerűsített felülvizsgálat keretében kell a bűnügyi költség tekintetében rendelkezni arról, hogy a bűnügyi költséget a vádlottak milyen összegben kötelesek egyetemlegesen viselni (Szegedi Ítéltábla Bf.I.587/2021/7.; Bf.III.57/2022/22.; Bf.532/2022/4.).

[68] Mindezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság részbeni mulasztását a Be. 590. § (7) bekezdése alapján pótolva, az érintett vádlottakat ezen költségek egyetemleges viselésére kötelezte a Be. 547. § (1) és (4) bekezdése alapján.

[69] A fent kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének vádlott31 XXXI. rendű, vádlott33 XXXIII. rendű, vádlott44 XLIV. rendű, vádlott69 LXIX. rendű és vádlott77 LXXVII. rendű vádlottakra vonatkozó részét a Be. 606 § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy vádlott31 XXXI. rendű, vádlott44 XLIV. rendű és vádlott69 LXIX. rendű vádlottak esetében a költségvetést károsító bűncselekményeiknek a megnevezése kapcsán a jogszabályi megjelölést a Kúria 61. számú BK vélemény 3/a. pontjában írtakra figyelemmel, az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzatai közül a fordulat megfelelő megjelölésével helyesbítette, tekintve, hogy e vádlottak a hamis adatokat tartalmazó bevallások benyújtásával, azaz valótlan tartalmú nyilatkozat tételével [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont 3. fordulat] követték el cselekményeiket.

[70] Az ítéltábla nem értett egyet azzal az ügyészégi állaponttal, hogy vádlott33 XXXIII. rendű és vádlott77 LXXVII. rendű vádlottak cselekményei kapcsán is szükséges lenne a fordulat helyesbítése, ugyanis a vonatkozásukban megállapított Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontja szerinti közokirat-hamisítás egyetlen elkövetési magatartása a *közreműködés*, így e tekintetben nem szükséges és nem is lehetséges a fordulat megjelölése.

[71] A Be. 613.§ (1) bekezdése és a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte az ítéltábla a másodfokú eljárásban felmerült, a Be. 145.§ (1) bekezdés c) pontja alapján bűnügyi költségnek minősülő kirendelt védői díj viselésére vádlott33 XXXIII. rendű vádlottat.

[72] A vonatkozó nyilvántartási adatok alapján állapította meg az ítéltábla vádlott69 LXIX. rendű vádlott tartózkodási helyét; azt, hogy vádlott33 XXXIII. rendű vádlott bejelentett lakcímmel nem rendelkezik és fogvatartásának helyét; és azt, hogy vádlott77 LXXVII. rendű vádlott érvényes személyazonosító igazolvánnyal nem rendelkezik. Ennek megfelelően a nemleges és így szükségtelen adatokat az ítéltábla mellőzte.

[73] Ugyancsak mellőzte az ítéltábla vádlott33 XXXIII. rendű vádlott vonatkozásában annak feltüntetését, hogy más ügyben jogerős szabadságvesztést tölt, mert a Be. 561.§ (2) bekezdés a) pont értelmében csak az adott ügyben való fogvatartás adatainak a feltüntetése szükséges.

[74] Az ítélet ellen a Be. 615.§ (1) és (2) bekezdése alapján nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2026. február 4.

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.496/2025/16. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 2.B.30/2024/2. számú ítéletének vádlott31 XXXI. rendű, vádlott33 XXXIII. rendű, vádlott44 XLIV. rendű, vádlott69 LXIX. rendű és vádlott77 LXXVII. rendű vádlottakra vonatkozó részének jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2026. február 4.

Dr. Kiss Dániel sk.

a tanács elnöke